

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.838 van 30 maart 1998
in de zaak A. 77.924/XII-1103.**

In zake : 1. de n.v. MEDIA HALL,
2. Frank VERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten C. VAN BUGGENHOUT en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51, bus 1

tegen :

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het
college van burgemeester en schepenen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 166.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MEDIA HALL en Frank VERSTRAETEN op 19 maart 1998 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 maart 1998 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij aan de eerste verzoekende partij het volgende bevel gegeven wordt: "de onmiddellijke sluiting van alle lokalen, toegankelijk voor het publiek, van het pand gelegen te Antwerpen, Jan van Gentstraat, 4, gekend als "Zillion" (...) tot er aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1. de installatie van een door de burgemeester voorafgaandelijk goedgekeurd systeem waardoor gecontroleerd kan worden of er terzelfder tijd maximum 1.035 personen aanwezig zijn op het niveau 0, bestaande uit de polyvalente zaal, café en podium;
2. de installatie van een door de burgemeester voorafgaandelijk goedgekeurd systeem waardoor gecontroleerd kan worden of terzelfder tijd maximum 1.950 personen aanwezig zijn in het ganse complex;

3. alle delen (voor meer dan 100 personen) dienen te beschikken over 2 onafhankelijke en gescheiden uitgangen en de uitgangsbreedte van de verscheidene lokalen en/of delen van de inrichting overeenstemt met de voorziene bezetting.";

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij, Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat R. POCKELE-DILLES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Raad van State voor de behandeling van de onderhavige zaak acht slaat op volgende feitelijke gegevens:

1.1. Op 13 november 1996 verleent het college van burgemeester en schepenen aan de n.v. BELLCOM een milieuvergunning klasse 2 om, onder de gestelde voorwaarden (o.m. de voorwaarden vervat in hoofdstuk 5.32 van VLAREM-II), op het perceel te Antwerpen aan de Jan

van Gentstraat, 4, een inrichting te exploiteren die betrekking heeft, o.m., op de volgende rubrieken van bijlage 1 bij het VLAREM-I: 32.1.(feestzalen en lokalen met een dansgelegenheid met een oppervlakte van de lokalen van minstens 100 m²), 32.2.2. (schouwspelzalen: schouwburgen, variététheaters en feestzalen met een speelruimte), 32.2.3. (schouwspelzalen: zalen voor niet gemotoriseerde sportmanifestaties), 32.8.1.1.a. (Baden en waterrecreatie: zwembaden met een oppervlakte van 35 m²), 32.8.1.2. (Hot Whirlpools);

1.2. Op 27 februari 1997 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen aan de n.v. SMC INTERNATIONAL met betrekking tot hetzelfde perceel een bouwvergunning voor het "verbouwen van een sportcomplex tot multifunctioneel complex", op voorwaarde dat de bijgevoegde voorwaarden, opgesteld door de brandweer "stipt" worden nageleefd (de voorwaarden betreffen slechts het aanbrengen van "muurhaspels" voor de aansluiting van brandslangen en het aanbrengen van "snelblustoestellen" als voorgeschreven door de reglementering).

Blijkens de voor het bekomen van die vergunning overgelegde plannen -dezelfde als deze overgelegd bij de aanvraag om de milieuvergunning- werd beoogd op het gelijkvloers van het gebouw "een polyvalente zaal" met podium (bezetting van 1200, respectievelijk 20 personen), een "café" (95 personen) te bouwen, in de kelderverdieping een "zwembad-sauna" (bezetting 20 personen), op de eerste verdieping een "restaurant" (bezetting 80 personen) en op de tweede verdieping een "zaal B" (bezetting 60 personen);

1.3. Op 16 oktober 1997 blijkt in het gebouw de discotheek "Zillion" geopend te zijn.

1.4. Op 10 december 1997 dient de n.v. SMC een nieuwe bouwaanvraag in ter "regularisatie van verbouwingen uitgeoefend binnen de bestaande dagvlakken van het bouwwerk".

Op 11 december 1997 dient de tweede verzoekende partij, optredende voor de eerste verzoekende partij, een bijkomende milieuaanvraag in strekkende tot "het veranderen van een inrichting", met name een "wijziging door functiewijziging volgens plannen" en "een toevoeging van totaal vermogen". De aanvraag betreft de exploitatie van een dieseltank met een inhoud van 15.000 liter, van een dieselnoodgroep van 300 kw en van "extra dansgelegenheid in Thema-zwembad - oppervlakte 205 m²".

Blijkens de ter terechtzitting door de verwerende partij overgelegde stukken heeft het college van burgemeester en schepenen op 19 maart 1998 besloten:

- de regularisatieaanvraag voor de bouwwerken te weigeren inzonderheid omdat blijkens de plannen het gebouw als een dancing zal worden gebruikt hetgeen vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet te verzoenen is met de eigenheden van de buurt;
- de aangevraagde aanvulling van de milieuvergunning te weigeren wat de extra-dansgelegenheid in het themazwembad betreft en in te willigen wat de noodgroep en de opslagtank betreft.

1.5. Op 11 december 1997 besluit het college van burgemeester en schepenen om "in toepassing van artikel 45 van het Vlarem titel I, van ambtswege volgende bijkomende vergunningsvoorwaarden in de vergunning van 13 november 1996 op te nemen:

1. Het bezoekersaantal in de grote zaal wordt beperkt tot 1 035 personen;
2. op ieder ogenblik wordt het totale bezoekersaantal beperkt tot 1 950 personen;

3. de exploitant dient over een telsysteem te beschikken waardoor het precieze aantal bezoekers op elk ogenblik gekend is;
4. het restaurant (bistro) wordt niet geëxploiteerd zonder bijkomende nooduitgang;
5. de exploitant zorgt voor een bewakingsploeg, die de nodige instructies en opleiding hebben gekregen om bij brand een veilige evacuatie te garanderen;
6. in de inrichting zijn voldoende alarm-geluidsinstallaties voorzien om op ieder ogenblik een veilige en vlotte evacuatie voor het gebouwencomplex mogelijk te maken;
7. op de deuren die niet als nooduitgang kunnen gebruikt worden dient een pictogram aangebracht met de vermelding "geen nooduitgang".

Die bijkomende voorwaarden worden bij brief van 15 december 1997 aan de eerste verzoekende partij ter kennis gebracht. Er zijn geen rechtsmiddelen tegen aangewend.

1.6. Op 13 maart 1998 neemt de burgemeester de beslissing waarvan thans de schorsing van de tenuitvoering gevorderd wordt. Zij bevat volgende overwegingen:

"Gelet op artikel 133 en 135 van de gemeentewet; overwegende dat het college aan SMC International NV op 27.2.97 een bouwvergunning afleverde voor het verbouwen van een sportcomplex tot een multifunctioneel complex;

overwegende dat uit vaststellingen ter plaatse blijkt dat het geheel verbouwd werd tot een zogenaamde megadancing;

overwegende dat SMC International NV op 17 december 1997 een bouwvergunning indiende tot regularisatie van de binnenin uitgevoerde werken.

overwegende dat impliciet door SMC International NV wordt toegegeven dat het hier om een dancing gaat (op het bouwplan van de gelijkvloerse verdieping wordt de grote zaal als dansvloer, cq. dansvloer/podium, aangeduid;

overwegende dat op 13.11.96 een milieuvergunning 2° klasse werd verleend voor de exploitatie van o.a. een feestzaal met dansgelegenheid;

overwegende dat op 11.12.97 door het college van ambtswege bijkomende exploitatievoorwaarden in de vergunning van 13.11.96 werden opgelegd;

overwegende dat het totaal aantal bezoekers (1950) niet gerespecteerd wordt en dat bovendien de bezoekers zich concentreren in de grote zaal, zodat het aldaar toegelaten aantal van 1.035 sterk overschreden wordt;

overwegende dat op 7.2.98 de milieupolitie vaststelde dat 2.090 personen aanwezig waren, dat het door het gedrum vrijwel onmogelijk was zich te verplaatsen, dat de instelling moest verlaten worden langs een zijdeur omdat aan de hoofdingang naar schatting 300 à 400 personen stonden aan te schuiven;

overwegende dat door de technische inspectie werd vastgesteld dat de nooduitgangen niet doelmatig werden aangebracht, dat er geen schikkingen zijn getroffen om de tussenkomst van de brandweer te vergemakkelijken en dat er geen adequate signalisatie voor vluchtwegen is aangebracht;

overwegende dat uit de vaststellingen ter plaatse gebleken is dat alle nooduitgangen, op één na zich bevinden aan dezelfde kant van de grote zaal, cq. dansvloer;

overwegende dat deze uitgangen uitgeven op de Jan Van Gentstraat, waar nieuw aangekomen bezoekers aan-schuiven om binnen te geraken;

overwegende dat aldus moet vastgesteld worden dat in geval van ramp -zelfs in geval van paniek- een veilige evacuatie quasi onmogelijk is en aanleiding geeft tot levensgevaarlijke toestanden;

overwegende dat een instelling van dergelijke omvang, die enorm veel publiek aantrekt, er de facto moet voor zorgen dat alle maatregelen voor een optimale veiligheid genomen worden;

overwegende dat de nooduitgang uitgevende op de zijgevel slechts kan bereikt worden via een ingewikkeld gangenstelsel dat loopt via een technische ruimte waar een -niet vergunde- dieselgenerator staat opgesteld;

overwegende dat het advies van de brandweer d.d. 10 februari 1998 luidt: "aangezien verscheidene delen (voor meer dan 100 personen) niet beschikken over twee onafhankelijke en gescheiden uitgangen en aangezien de uitgangsbreedte van verscheidene lokalen en/of delen van de inrichting niet overeenstemt met de voorziene bezetting, meent de brandweer ongunstig te moeten adviseren;

overwegende dat de brandweer in haar bijkomend advies van 23 februari 1998 stelt dat de op 11 december 1998 (lees : 1997) ambtshalve opgelegde exploitatievoorwaarden geen afbreuk doen aan haar ongunstig advies";

2.1. Overwegende dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partijen bij de vordering betwist; dat zij uiteenzet dat, vermits het college van burgemeester en schepenen op 19 maart 1998 de aanvullingen aan de milieu- en de bouwvergunning geweigerd heeft, de uitbating van de inrichting toch niet voortgezet kan worden zodat, zelfs in geval van schorsing, de inrichting gesloten zal moeten blijven;

2.2. Overwegende dat de exceptie van de verwerende partij niet bijgevalen wordt; dat immers, in geval de bestreden beslissing van de burgemeester in haar uitvoering geschorst wordt, de verzoekende partij, die ondanks de beslissingen van 19 maart 1998 nog altijd kan steunen op de milieuvergunning van 13 november 1996 zoals aangevuld op 11 december 1997 én over de vergunning van 27 februari 1997 voor de bouw van een multifunctioneel complex, voorlopig in die situatie terugvalt en binnen de grenzen van die vergunningen zal kunnen exploiteren;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat het beroep op de procedure van hoogdringendheid gerechtvaardigd is, met name dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het nadeel zich reeds definitief gerealiseerd zal hebben;

4. Overwegende dat de verzoekende partijen in het eerste onderdeel van het enig middel de schending aanvoeren van de hoorplicht doordat zij niet in de

gelegenheid gesteld zijn om, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, hun standpunt kenbaar te maken hoewel de beslissing hun rechtspositie op fundamentele wijze wijzigt en hoewel de verwerende partij zich niet in omstandigheden bevond die haar van die verplichting vrij konden stellen; dat zij in het tweede onderdeel van het middel aanvoeren dat de artikelen 133 en 135 van de nieuwe gemeentewet aan de burgemeester toelaten om maatregelen te nemen met betrekking tot het verzekeren van de zindelijkheid, de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen, d.w.z. met betrekking tot het verzekeren van de materiële openbare orde op openbare plaatsen, terwijl de artikelen 31 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en 64 tot 66 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (Vlarem-I) aan de burgemeester toelaten een hinderlijke inrichting te sluiten met inachtneming van de in die bepalingen voorgeschreven "procedure en voorwaarden" zodat de bestreden beslissing, die betrekking heeft op de sluiting van een hinderlijke inrichting en ingegeven is door "veiligheidsmotieven binnen de inrichting", geen steun kan vinden in de artikelen 133 en 135 van de nieuwe gemeentewet; dat zij in het derde onderdeel van het middel aanvoeren dat, indien de burgemeester overeenkomstig artikel 133 en 135 van de nieuwe gemeentewet over een discretionaire bevoegdheid beschikt om maatregelen te nemen ter bescherming van de materiële openbare orde, dergelijke maatregel slechts regelmatig is wanneer de beslissing zelf, minstens het administratief dossier, er blijk van geeft dat de maatregel "geschraagd is door de feiten", wanneer blijkt dat de burgemeester "die feiten zorgvuldig onderzocht heeft vooraleer de maatregel te treffen" en dat de maatregel niet kennelijk onevenredig is met het nagestreefde doel, terwijl in casu de bestreden beslissing verwijst naar onbestaande of onjuiste feiten, en terwijl de met de bestreden

beslissing opgelegde voorwaarden onredelijk zijn; dat zij met betrekking tot het derde onderdeel van het middel uiteenzetten (1) dat de vaststelling dat op 7 februari 1998 het toegelaten bezoekersaantal overschreden was en dat er toen gedrum binnenin de zaal en aan de toegangsdeuren werd vastgesteld de bestreden beslissing in rechte niet kan dragen, (2) dat de verwijzing naar de vaststelling van "de technische inspectie" over de ondoelmatigheid van de aangebrachte nooduitgangen, naar het gebrek aan schikkingen om de tussenkomst van de brandweer te vergemakkelijken en naar de inadequate signalisatie van vluchtwegen geen steun vindt in de processen-verbaal die haar ter kennis gebracht zijn, (3) dat de verwijzing naar het gebrek aan nooduitgangen berust op een verkeerde lezing van de door de verwerende partij zelf goedgekeurde milieuvergunning en de daarbij horende plannen aangezien de inrichting beschikt over het "vereiste en vergunde" aantal nooduitgangen die op de plannen staan aangeduid en door het bestuur afdoende bevonden zijn, (4) dat het advies van de brandweer naar hetwelk de bestreden beslissing verwijst betrekking heeft op haar aanvraag tot uitbreiding van de milieuvergunning en dus niet kan dienen om het gebrek aan nooduitgangen in de bestaande situatie te rechtvaardigen en (5) dat de voorwaarden waaronder de exploitatie van de inrichting opnieuw kan aangevat worden van die aard zijn dat de sluitingsmaatregel niet als voorlopig, maar, rekening houdend met het feit dat een ander dan het thans geïnstalleerde veiligheidssysteem niet zal kunnen werken zonder de veiligheid van de inrichting in het gedrang te brengen, als definitief moet gekatalogeerd worden hetgeen die maatregel "disproportioneel" maakt;

5.1. Overwegende dat, naar luid van de aanhef, de bestreden beslissing in rechte steunt op de artikelen 133 en 135 van de nieuwe gemeentewet; dat de raadsman van de verwerende partij ter terechtzitting bevestigt

dat de beslissing steunt op de bekommernis van de verwerende partij om de openbare orde te handhaven;

5.2. Overwegende dat de burgemeester overeenkomstig de artikelen 133, tweede lid, en 135 van de nieuwe gemeentewet over een algemene bevoegdheid beschikt om politiereglementeringen uit te voeren en om concrete maatregelen te nemen teneinde ten behoeve van de inwoners de openbare orde te handhaven; dat, wanneer die algemene politiebevoegdheid in het kader van een bijzondere reglementering nader gespecificeerd is -wat het geval is met de milieureglementering-, het evident is dat de burgemeester, wanneer hij optreedt in het kader van de uitvoering van die bijzondere wetgeving, ertoe gehouden is rekening te houden met de specifieke voorwaarden die deze specifieke regelingen hebben uitgewerkt;

5.3. Overwegende in dit geval dat met betrekking tot het pand waarin de verzoekende partijen de dancing "Zillion" uitbaatten een milieuvergunning tweede klasse was afgeleverd waaraan de sub 1.5. vermelde strikte voorwaarden gekoppeld waren waarvan de belangrijkste waren: een maximumbezetting van de grote zaal en van de instelling in haar geheel en een telsysteem om op elk ogenblik het aantal bezoekers (in totaal en in de grote zaal) te kennen;

Overwegende dat artikel 31, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning aan de burgemeester de bevoegdheid geeft om, wanneer een inrichting van tweede klasse wordt geëxploiteerd in strijd met de vergunningsvoorwaarden en wanneer de exploitant "weigert gevolg te geven aan de schriftelijk gegeven onderrichtingen", "op advies" van de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren de stopzetting te bevelen van een activiteit en zo nodig de voorlopige sluiting te bevelen van een deel van de inrichting; dat

artikel 34 van hetzelfde decreet ten voordele van de exploitant een administratief beroep instelt;

Overwegende dat de met de sluiting verbonden maatregel van het installeren van een telsysteem in rechtstreeks verband staat met de voorwaarden van de exploitatievergunning zoals die sinds 11 december 1997 bestaat; dat de bestreden beslissing verwijst naar de omstandigheid dat het totaal aantal bezoekers dat de milieuvergunning toelaat niet gerespecteerd wordt en dat het aantal bezoekers dat de grote zaal maximaal mag bevatten sterk overschreden wordt, hetgeen op 7 februari 1998 is vastgesteld; dat die redengeving verband houdt met het naleven van de milieuvergunning en dus niet als basis kan dienen om overeenkomstig de algemene politiebevoegdheid van de burgemeester en zonder de in het milieuvergunningsdecreet bepaalde waarborgen na te leven een sluitingsmaatregel te bevelen;

5.4. Overwegende dat dan de vraag rijst of de burgemeester over voldoende gegevens beschikte om, zich steunend op haar algemene politiebevoegdheid, een sluitingsmaatregel van de inrichting van de verzoekende partijen te bevelen; dat daarvoor moet nagegaan worden of de burgemeester over voldoende gegevens beschikte die haar toelieten vast te stellen dat de openbare rust, gezondheid of veiligheid dermate verstoord werd dat een sluitingsmaatregel zich opdrong en of zij de voor het nemen van een dergelijke maatregel de geëigende procedure gevolgd heeft; dat, in tegenstelling met wat de verzoekers in het tweede onderdeel van hun middel stellen, het niet uitgesloten is dat de burgemeester in gegevens die zich binnen de inrichting aandienen en die de veiligheid van de personen die zich binnen de inrichting bevinden aangaan, elementen kan vinden die een optreden op grond van artikel 135 van de nieuwe gemeentewet rechtvaardigen;

5.4.1. Overwegende dat de burgemeester de motieven die de bestreden beslissing ondersteunen put uit de bescherming van de openbare veiligheid, meer bepaald de bezorgdheid om een veilige evacuatie in geval van ramp of paniek; dat geen elementen die betrekking hebben op de mogelijke verstoring van de openbare rust of gezondheid in overweging genomen zijn;

5.4.2. Overwegende dat, wat de veiligheidsaspecten betreft, de burgemeester zich steunt op de vaststelling dat het door een bouwvergunning gedekt multifunctioneel complex, waarin de verzoekers hun door een milieuvergunning gedekte activiteit uitbaten, in feite omgevormd is tot een dancing; dat zij vervolgens uiteenzet dat op 7 februari 1998 door de milieupolitie vastgesteld is dat er teveel personen in de instelling aanwezig waren, dat er gedrumd werd en dat de politie de inrichting "langs een zijdeur" had moeten verlaten omdat 300 à 400 personen aan de hoofdingang aanschoven, dat de gedane "technische inspectie" een aantal gebreken m.b.t. de nooduitgangen aan het licht gebracht heeft (ondoelmatigheid; geen schikkingen voor gemakkelijke toegang van de brandweer; geen adequate signalisatie van de vluchtwegen), dat "de vaststellingen ter plaatse" uitgewezen hebben dat alle nooduitgangen op één na uitgeven op dezelfde straat waar ook de inkom gelegen is zodat in geval van ramp of paniek "een veilige evacuatie quasi onmogelijk is en aanleiding geeft tot levensgevaarlijke toestanden", terwijl de nooduitgang die langs de zijgevel uitkomt langs een ingewikkeld gangenstelsel en een niet-vergunde dieselgenerator loopt, dat "een instelling van dergelijke omvang, die enorm veel publiek aantrekt, er de facto moet voor zorgen dat alle maatregelen voor een optimale veiligheid genomen worden" en dat het advies van de brandweer negatief is;

5.4.3. Overwegende dat de gegevens van het dossier voldoende duidelijk aantonen dat de verzoekende partijen

het pand waarover zij de beschikking hebben, exploiteren als dancing en dat er op bepaalde tijdstippen een grote volkstoeloop is; dat in elk geval, naar blijkt uit het verslag van 10 februari 1998 van de milieuambtenaar en uit de bijhorende "administratieve akte" die de hoofdinspecteur van de milieupolitie ter zake op 16 februari 1998 heeft opgesteld, op 7 februari 1998 het door de milieuvergunning in de inrichting toegelaten aantal personen ruim overschreden was;

Overwegende dat diezelfde akte van de hoofdinspecteur van politie "voor de oplossing van het probleem van de overbevolking" verwijst naar de noodzaak van het "legaal creëren van bijkomende vooraf goedgekeurde nooduitgangen"; dat zij ook een gedifferentieerd voorstel aan de burgemeester bevat om hetzij het verbod op te leggen de bistro te exploiteren wegens het "ontbreken en gebruik (van een) niet-vergunde noodtrap" en vervolgens, indien de milieu- en/of de bouwvergunning geweigerd wordt, die exploitatie te beëindigen, hetzij op het ogenblik dat vastgesteld wordt dat de uitbater het bezoekersaantal niet wil of kan beperken tot 1950 een "exploitatieverbod op zaterdagavond" in te stellen, een "continue controle (uit te oefenen) zodat preventief wordt voorkomen dat er teveel personen binnengaan", dan wel tot de "ontruiming van de dancing (over te gaan)";

5.4.4. Overwegende wat de in de beslissing vermelde vaststellingen van de "technische inspectie" en de "vaststellingen ter plaatse" betreft, dat de Raad van State in het administratief dossier geen ander stavings-element aantreft dan het hogervermelde verslag van hoofdinspecteur Luyckx over zijn vaststellingen op 7 februari 1998 en de nota van 10 februari 1998 van de milieuambtenaar aan de burgemeester over zijn ervaringen op dezelfde 7de februari 1998; dat evenwel niet duidelijk is hoe de burgemeester uit die verslagen kon besluiten dat "er geen schikkingen zijn getroffen om de

tussenkoms van de brandweer te vergemakkelijken" en dat er "geen adequate signalisatie voor vluchtwegen is aangebracht"; dat er evenmin een reden in kan gevonden worden waarom de openbare veiligheid er zich zou tegen verzetten dat de "nooduitgangen op één na zich bevinden aan dezelfde kant van de grote zaal"; dat de beweerd slechte ligging van de nooduitgang langs de zijgevel - wat de verzoekende partijen trouwens betwisten- in de verslagen zelfs helemaal niet aan bod komt;

Overwegende dat de burgemeester in die verslagen zeker niet heeft kunnen lezen dat een algemene sluiting van de inrichting tot op het ogenblik dat de exploitant een door haar aanvaard telsysteem zal geïnstalleerd hebben de enige weg was om de openbare veiligheid te waarborgen;

5.4.5. Overwegende, wat de in de beslissing vermelde adviezen van de brandweer betreft, dat de verzoekende partijen terecht stellen dat zij gegeven zijn met betrekking tot de aangevraagde (en inmiddels geweigerde) aanvulling van de milieuvergunning; dat aan die adviezen niet zonder meer een veralgemeende draagwijdte kan worden gegeven om ze aldus te beschouwen als een negatief advies over de brandveiligheid van de gehele inrichting zoals de bestreden beslissing doet;

5.4.6. Overwegende dat in die omstandigheden de Raad van State moet vaststellen dat in het voorgelegde dossier onvoldoende gegevens aanwezig zijn die de burgemeester er in rechte konden doen toe besluiten dat de exploitatie van de inrichting dermate de openbare veiligheid bedreigde dat een sluitingsmaatregel van de gehele inrichting, met onmiddellijke ingang, zich opdroeg, terwijl de milieupolitie een veel genuanceerdere mening was toegedaan en voorstellen had geopperd; dat het derde onderdeel van het middel in die mate ernstig is;

5.5. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat vooreerst de verwerende partij met de bestreden sluitingsmaatregel aan de verzoekende partijen een kopie heeft medegedeeld van de administratieve akte van 16 februari 1998 van hoofdinspecteur Luyckx; dat de verwerende partij daarmee toegeeft dat de verzoekende partijen de inhoud van dat stuk nog niet kenden; dat vervolgens uit het dossier van de zaak ook niet kan opgemaakt worden dat de verzoekende partijen kennis hebben gehad van de inhoud van het verslag van 10 februari 1998 van de milieuambtenaar, hoewel ook dit een wezenlijk stuk geweest blijkt te zijn bij de totstandkoming van de bestreden beslissing; dat derhalve geenszins blijkt dat de verzoekende partijen zicht hadden op de opstelling die de verwerende partij innam na het inspectiebezoek van haar ambtenaren op 7 februari 1998 -inzonderheid de zwenking van de toepassing van de milieureglementering naar de algemene politiebevoegdheid-, terwijl de bestreden beslissing ook geen gewag maakt van de hoogdringendheid van de tussenkomst derwijze dat de hoorplicht niet nagekomen moest worden; dat het eerste onderdeel van het middel in dat opzicht ernstig is;

6.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partijen erop wijzen dat de bestreden beslissing de exploitatie van de inrichting volledig lam legt, waardoor cliënteel verloren gaat en waardoor het handelsfonds teloor dreigt te gaan; dat zij uiteenzetten dat de eerste verzoekende partij nu reeds met ernstige financiële moeilijkheden kampt vermits haar schuld op korte termijn, in acht genomen de contractuele verplichting om op 10 april 1998 een bedrag van 14 miljoen frank terug te betalen, de openstaande leveranciersschulden en haar vaste kosten, reeds 34 miljoen frank beloopt; dat zij betogen dat het aldus vastgestelde nadeel moeilijk te herstellen is omdat in de geschetste omstandigheden een faillissement

dreigt; dat zij daaraan toevoegen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de tweede verzoeker erin bestaat dat hij zich borg gesteld heeft voor de terugbetaling van het door de eerste verzoekende partij ontleende bedrag van 60 miljoen frank zodat hij, in geval van faillissement van de eerste verzoekende partij "in haar val dreigt meegesleurd te worden en persoonlijk bankroet verklaard te worden";

6.2. Overwegende dat deze uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gezien in samenhang met de voorgelegde stavende elementen, overtuigend is;

7. Overwegende dat de verzoekende partijen, wat het hoogdringend karakter van hun vordering tot schorsing betreft, terecht wijzen op de onmiddellijke uitwerking die de bestreden beslissing heeft en -rekening houdend met de verplichting om zeer binnenkort een belangrijke terugbetaling te doen op het opgenomen krediet- overtuigend aanvoeren dat de schorsing volgens de gewone procedure te laat kan komen omdat het gevreesde nadeel zich op dat ogenblik reeds zal gerealiseerd hebben;

8.1. Overwegende dat de verwerende partij de Raad van State verzoekt in dit geval aan belangenafweging te doen en aldus het algemeen belang te laten primeren op het privaat belang van de verzoekende partijen; dat zij dienaangaande betoogt dat de met de bestreden beslissing beoogde doelstelling, te weten het voorkomen van een ramp, van die aard is dat het belang dat de verzoekende partijen kunnen putten uit de schorsing van de bestreden beslissing terzijde moet geschoven worden;

8.2. Overwegende dat de Raad van State op dat verzoek niet ingaat; dat immers de schorsing van de bestreden beslissing de ter zake bevoegde overheid niet

belet om, wanneer de noodzaak zich voordoet, een nieuwe aangepaste maatregel te nemen om de openbare veiligheid te verzekeren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 maart 1998 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij alle voor het publiek toegankelijke lokalen van het door de verzoekende partijen geëxploiteerde pand worden gesloten totdat voldaan is aan de gestelde voorwaarden.

Artikel 2.

De kosten van de vordering, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.

De kennisgeving aan de partijen zal gebeuren per telefax; zij geldt als kennisgeving in de zin van artikel 15bis en 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 betreffende de procedureregeling in kort geding.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.